

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Štev. 126.

V Ljubljani, v petek, 5. junija 1903.

Letnik XXXI.

Na razpotju.

(Dopis izven parlamentarnih krogov.)

II.

Avstrija ni nacionalna država. Jednina nacionalna misel ni državo tvoreči element pri nas.

Pač pa je državotvoreči element historični razvitek ter historični povstanek države in pa gospodarska skupnost. Avstrijska država ima gospodarske interese, da obstoji. Avstrija z balkanskim poluotokom tvori velik jednoten gospodarski faktor. Gospodarsko ne divergujejo posamezni deli države.

Istotako je staroslavna habsburška dinastija tudi jedna kristalizacijska točka, ki bi naj zbiralala okolu sebe raznolične narodne elemente v harmonično celoto.

Jedino, kar moti skupno in mirno življenje avstrijskih državljanov, je mogočna nacionalna misel, oziroma vplivanje mogočnih nacionalnih držav v sosedstvu: vplivanje nacionalnega življenja in Italiji in v mladi, a krepki novi Nemčiji.

Nacionalna misel ima veliko magnetično silo, to se tajiti ne da. Zato pa je naravno, da krepka magnetna Italija in Nemčija s svojo nacionalno-magnetično silo vplivata na istorodni element v Avstriji.

Le bodimo odkritosrčni in povejmo, da je italijanska inteligence do malih izjem italijansko-iredentistiška in od nemške inteligence precejšen del z velikimi nadami zre v bodočnost, ko bo — po njih željah seveda — vsaj gospodarsko Avstrija zvezana z večjo Nemčijo od Kufsteina do Litve in Visele, od Krkonosov do Adrije.

Jedini, ki smon navezanina to staroslavno in čestitljivo habsburško državo, smorazlični slovanski rodovi in pa Madjari. Nam Slovanom more le ravnopravnost Avstrija zagotoviti nacionalno eksistenco in tudi Ogrile v svez s slovanskimi narodi morejo nacionalno se obdržati. V vsaki drugačni državni konfiguraciji je konec madjarskemu narodu.

Znano je, kako je češki historik, veliki Palacký, izustil krilate besede: Avstrija mora biti in ko bi je ne bilo, bi se morala tvoriti.

In tega gesla smo se Slovani vsigdar zavedali, in med različnimi narodi v Avstriji smo od nekdaj Slovani oni, kateri brez vsakih pridržkov hočejo avstrijsko državo.

Jasno je, da bi krmari države, katerim od slučaja do slučaja poverja habsburška dinastija vodstvo državnih poslov, morali upoštevati to veliko istino, in ne smeli odbijati najboljših čuvarjev avstrijske države, temveč morali celo njihovo pozicijo krepiti.

Ali v naši državi povstane najverjetneje dejstvo.

In tako vidimo, da se vlada prevečkrat proti najvitalnejim državnim interesom pregreši, ko pomaga zatirati slovanski element.

Slovan mora za svoje narodno eksistenco pravo boriti se proti Nemcem in Italijanom, za katerimi stoji v moralno podkrepitvenje mogočna Italija in Nemčija. Naša država, katera mora imeti interes na eksistenci slovanskih plemen v državi, pa podpira — Nemce in Italijane. Tako se godi z malimi presledki ves čas.

Ali vzlic pritisku se narodno čustvo jači pri avstrijskih Slovanih in narodna energija slovanskih plemen je še močna. Slabost naša je bila dosedaj le

ta, da avstrijski Slovani nimamo skupnega programa.

Vendar sila nas mora privesti, da si vzpostavimo skupen program v obrambo svoje narodne eksistence in posredno v obrambo avstrijske države.

Kaj družijo Slované v Avstriji?

Prvič nas vse družijo zvestoba vladarski hiši, kot predstaviteljici in vtelesbi avstrijske državne misli.

Drugič hočemo vsi narodno jednopravnost.

Da jeden del Poljakov hoče popoljšati Maloruse, je res, ali teh je vedno manj. Drugi Slovani nimajo nikakih agresivnih nacionalnih želja.

To ste dve glavni točki, ki morata biti skupni vsem avstrijskim Slovanom.

Da pa dosežemo v Avstriji ravnopravnost, je le tedaj mogoče, da se da narodom večje in razširjeno volivno pravo.

Sedanje volivno pravo, daje manjšini v državi premoč, vsled česar obstoji sedanje nezdravo parlamentarno razmerje in teženje glede narodnostnih, kulturnih in socijalno-političnih vprašanj.

Kdor je po svojem pravem čustvovanju slovanski narodnjak, mora z vsemi silami stremeti za razširjenjem volivne pravice tudi na politično brezpravne sloje v državi, ker ti so po svoji ogromni večini slovanski.

Kdor je pravi prijatelj ljudstva in njegovega gospodarskega razvitka in ni omejen egoistiški bourgeois, ta mora biti za razširjenje volivnega prava v občinske in postavodajne zastope.

Kdor se pa temu protivi, ni ne Slovan, niti prijatelj ljudstva, ki je pravo jedro vsakega naroda.

Skratka: dinastiški čut in narodna ravnopravnost, to sta dve kardinalni točki, na podlagi katerih se mora vsvariti v avstrijskem parlamentu močna koalirina skupina. Vendar je zastoj ves napor prodreti z ravnopravnostnim načelom na celi črti, če ne dobimo za se ljudskih mas. In te se dobe le s pravo in odločno ljudsko ali demokratično politiko.

In to bi ne bilo tako težavno.

Glede vseh treh navedenih točk se lahko zjedimo: Jugoslovani, Čehi in Malorusi. Tudi Poljaki bodo prišli v naše kolo, ako se poljsko-maloruski spor v korist obema narodoma, bratsko in odkritosrčno poravnava in se iz vrst Poljakov izžene protidemokratični „Kastengeist“. — Seveda za sedaj Poljaki niso še zanesljivi in jih ne vpoštevamo v tej politični kalkulaciji. — So med Čehi in Jugoslovani nekaterniki, ki so v svojih buržoazijskih predsodkih proti demokratični politiki. Ali njih slovansko rodoljublje jim z neizpodbojno logiko narekava: da le razširjeno volivno pravo zagotovi numerični slovanski večini tudi parlamentarno večino, katera bo dognala narodno ravnopravnost in izgnala iz šovinistiških glav velegermanske in italijansko-iredentistiške ideje.

Da je naše parlamentarno delovanje v prilogi narodni ravnopravnosti tako neuspešno, krivi smo mnogo mi Slovani sami s svojimi separatiškimi omejenimi programi.

Čehi operirajo s svojim državnim pravom, Poljaki z deželno avtonomijo in mi Slovenci na jugu pa smo centralisti v svojem srečju.

Vse spoštovanje pred historičnim državnim pravom, tudi avtonomija Galicije ima

za Poljake velik pomen. Ali najprej moramo živeti in zato treba zagotoviti Slovanom v Avstriji eksistenčno narodno pravo. — »Die Weltgeschichte wiederholt sich nicht«, zgodovina se ne ponavlja, zato moramo sedaj v teh stiskah pustiti na stran vse reflekske in staroslavne zgodovine Poljske in Češke.

Migremo še dalje in trdimo celo, da mora tekom državne razvitke pasti celo dualizem v sedanji obliki. On je že sedaj gospodarsko veliko breme in tekom političnega in narodnega razvitke tostranske državne polovice bo naš razvoj vplival na sorodna plemena v Ogrski tako, da bo prišlo združenje avstrijskih plemen po narodnih skupinah kot nekaj povse naravnega.

Narodna avtonomija, ne pa deželna avtonomija bo prišla v Avstro Ogrski v politični evoluciji do zmage.

Kar je ob steno pritisnjenih narodnostnih skupin v avstrijskem parlamentu, se morajo združiti v skupen odpor. Ali jedini ne smemo biti le v odporu, temveč moramo biti jedini v glavnih točkah pozitivnega državnega in narodnostnega programa. In ta sedaj aktualni in realni program smo začrtali gori.

Proti živinski kugi.

Dunaj, 4. junija.

Včeraj popoldne je nagodbeni odsek razpravljal o členu XXI. avstro-ogrsko pogodbe in dotičnem dogovoru. Člen XXI. določa:

Izvoz živine in živalskih pridelkov iz ene v drugo državno polovico se vrši po enakih določbah. Torej se more živina iz ene v drugo državno polovico. Ako pa se zasledi živinska bolezen, more se dotični transport poslati nazaj. Ako se je bolezen zanesla, more vlada omejiti ali prepovedati uvoz dotičnih živalij. Vse podrobnosti glede živinskega prometa pa našteva poseben dogovor med avstrijsko in ogrsko vlado.

Skoraj vsak člen avstro-ogrsko pogodbe varuje v prvi vrsti ogrske koristi ter določa privilegije za ogrsko državno polovico. Enako je ukrojen tudi člen 21. glede živinskega prometa. In kar ta člen načelno določa, to omeji in ublaži Ogrum na korist izvršilna naredba, ki spopolnjuje člen 21. Ta naredba je preobširna, da bi jo doslovno prevedel. Pojasnim pa posamezne hibe tekom poročila.

Včeraj so v odseku govorili: Poroče valec dr. Tollinger, češka poslanca Kaftan in Maštalka, slovanski posl. dr. Žitnik in poljski posl. dr. Binder.

Dr. Tollinger je sestavil jako obširno in stvarno poročilo, ki graja malone vse določbe. Konečno je predlagal šest resolucij, ki vladi naročajo, da avstrijski živinozdravniki strogo pazijo na živino, ki prihaja z Ogrskega; vlada naj strogo pazi na tihotapce, ki bolno živino vtihotapljujejo z Ogrskega v naše dežele; domači živino-rejci naj imajo doma glede prometa vsaj tiste pravice in ugodnosti, kakor ogrski živinski trgovci in prekupci. Konečno zahteva premembo zakona proti živinskim boleznim tudi v tem smislu, da bode veterinarstvo podrejeno poljedelskemu ministerstvu.

Posl. Kaftan je obširno grajal sedanji način živinskega prometa. Ogrji največ svoje goveje živine in prašičev izvažajo v Avstrijo ter zanašajo v naše dežele živinske bolezni. Avstrija šteje milijone, da zatira bolezni, ki imajo svoja gnezda na Ogrskem.

Posl. dr. Žitnik naglašja: Mnogo je okrajav v Avstriji, osobito na jugu, kjer je industrija manj razvita, koder ima prebivalstvo edini ali vsaj glavni vir dohodkov v

reji goveje živine in prašičev. Zadnja leta pa je živinska, osobito prašičja kuga poleg ogrskih ciganov velika nadloga za dežele ob ogrski meji. Od 1. 1894 obiskuje ta nadloga osobito kranjsko in stajersko deželo. Vlada je sicer dne 9. junija 1895 izdala naredbu proti kugi, toda kuga se je širila navzlic naredbi. Dne 1. in 3. junija l. 1898 so razne stranke v zbornici vložile pet predlogov, da naj vlada stori vse potrebne korake proti kugi. Tudi slovensko hrvatski poslanci so tedaj predlagali, naj vlada skrbi, da se pobijajo vsi oboleli in sumljivi prašiči, ter strankam dovoljuje odškodnine v polni vrednosti pobitih živalij.

Vlada je v istini izdala drugo naredbu z dne 2. maja 1899, št. 81, ki določa, da se morajo pobiti vsi okuženi, sumljivi in tudi taki prašiči, ki so bili v kaki dotiki s kugo. Vsi okuženi in pobiti prašiči so se morali zagrebati. Protitej naredbi so se poljedelci povsod in opravičeno pritoževali. Prvič ta naredba ni dosegla pravega namena, ker prašičja kuga je bila v raznih občinah na Dolenskem in Stajerskem ob ogrski meji navaden gost; drugič so določbe §§ 5. in 6. naravnost drakonične in, naravnost trdim, krivične.

V smislu § 5 te naredbe more stranka zahtevati le nekaj povračila za pobite prašiče, ako ni o pravem času naznanila kuge ali kužne sumljivosti; ali če je kugo zanesel v manj ko 40 dneh prašič, prigan z Ogrskega ali Hrvatskega. — Stranka mora torej v 24. urah naznaniti županstvu, to pa zopet vsaj v 24. urah okr. glavarstvu. Torej priprosta kmečka ženica naj v 24. urah spozna, ali je prašič okužen ali kužno sumljiv, ko niti živinozdravniki v teku tednov ne spoznajo te hitro nalezljive, a tihotapske bolezni. Se ostrejši pa je § 6., ki določa, da stranka ne dobi sploh nobenega povračila za pobite živali, ako jih je okužil prašič, ki je bil v teku zadnjih 40 dni prigan čez ogrsko mejo. Kako pa se na kmetih vrši ta promet? Čredo prašičev prižene prekupec ali navadni gonjač, ki trdi, da so zdravi, in ima tudi dotične liste. Morda že drugi dan zbolijo kupljeno prase. Pride živinozdravnik, ki ne pobije samo okužene, kupljene prašiče, ampak tudi vse druge, ki so bili v istem hlevu. In stranka je lahko trikrat kaznovana. Prvič ji pobijejo kupljeno žival; drugič ostale, morda že rejene prašiče; in tretjič mora v smislu § 11. plačati še 10 do 200 kron globe ali pa v zaporu 24 ur do 20 dni premisljati o prašičji kugi in brezvestnosti prašičjega trgovca, ki okuženo žival preganja po deželi in jo prodaje kot zdravo. V tej določbi tiči krivica. Priznam, da morda tu in tam ljudje vedo o ma kupujejo vtihotapljene živali, a to so izjeme. Kaznovati bi morali trgovca vsaj v toliko, da povrne kupnino. Kje pa naj priprosto človek išče trgovca doli po Ogrskem in Slavoniji? Ker morajo stranke plačati v teh slučajih tudi komisijske stroške, zato ni čudno, da mnoge stranke, boječ se stroškov, rade zamolče kužne slučaje. Dalje so mi trdili dotični vladni organi sami, da so se ljudje opravičeno najbolj pritoževali, ker so jim pobijali tudi zdrave prašiče, ako so bili v kaki dotiki ali v obližju okuženih in vsled tega sumljivi.

Vsled splošnih pritožeb je vlada dne 15. septembra 1900 izdala tretjo, novo naredbu, ki določa nekaj višje odškodnine in dovoljuje, da se v posameznih slučajih ne pobijajo prašiči, ako so le kužno sumljivi in ne še očitno okuženi. To je pač mala olajšava, toda zdi se mi, da živinozdravniki le še preveč segajo po sumljivih.

Od 2. maja 1899 do 30. junija 1902 je bilo pobitih 129.687 prašičev. Vlada je izplačala 4.004.663 K 55 h, ostali stroški so znesli v teh treh letih 484.691 K 80 h, torej skupni stroški 4.489.355 K 35 h. Ker pa je vlada za pobite prašiče skupila 854.390 K 45 h, značali so torej skupni čisti državni stroški 3.634.964 K 90 h. Kdo pa sošteje milijone škod, ki jih imajo posamezni posestniki, občine in dežele sploh! Zaprti so promet cel

Naredbine in inzerate sprejema upravnilstvo v Katol. Tiskarni Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Uredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dar, izvzemši nedelje in praznike ob pol 6. uri popoldne.

okraj, prepovedani so semn-
nji, prepovedan je večkrat
izvoz ne le v sosedne dežele,
ampak tudi čez mejo v Nem-
čijo, Italijo, Svico, celo v
Rusijo.

To je za mnoge okraje hud udarec, za
mnoge posestnike naravnost gospodarska
katastrofa. In zakaj? Ker tako hočejo, ne,
zahtevajo mogočni Madžari, ki so že v vsa-
kem oziru naši gospodarji. Avstrija plačuje
milijone, da nam Ogri čez mejo pošiljajo
kugo. To je res lepa ravnopravnost! Za po-
rodevalce je navajal, da so Ogri leta 1900
izvozili v Avstrijo 918.085 glav živine v
vrednosti 166 milijonov kron; iz Avstrije pa
je šlo le 11.837 glav v vrednosti 2 milio-
nov, v procentih izraženo 835 : 165; leta
1901 so Ogri prodali v Avstrijo 1.096.985
glav živine za 164 milijonov, Avstrija na
Ogrsko pa le 8344 glav za 18 milijona
(89 : 11 odstotkov); leta 1902 je prišlo v
Avstrijo 1.133.511 glav ogrske živine za 170
milijonov, iz Avstrije na Ogrsko pa le 8315
glav za 14 milijonov.

Praščev, in sicer rejnih in
pol rejnih, so nam Ogri leta 1900
prodali 354.681 za 53,4 milijona, leta 1901
428.495 praščev za 55,7 milijona in l. 1902
429.920 praščev za 62,7 milijona. Avstrija
pa v vseh treh letih ni prodala na Ogrsko
ne enega rejnega prašča. Torej kdo ima
dobiček od Avstrije?

Ker ni mogoče s sedanjimi naredbami
zatreti razne živinske in prašičje kuge,
treba je, kakor rečemo, bika zgrabiti za roge.
To pa je le tedaj mogoče, ako v nagodbi
zahtevamo, da ogrska vlada uvede enako ve-
terinarsko policijo, kakor jo imamo v Av-
striji. To pa, kar vlada sedaj predlaga, ni-
kakor ne ustreza našim zahtevam. Sicer je
mogoča osterža veterinarska kontrola, toda
avstrijski poljedelci zahtevajo: 1. Pregle-
dovanje ogrske živine in praščev bi moralo
biti obligatorno in sicer po mešani
komisiji avstrijskih in ogrskih živinodrav-
nikov. 2. To pregledovanje bi se moralo
vršiti na meji, ne pa šele na postaji, ka-
mor živino pripeljajo.

Tako se more zgoditi in se je zgodilo,
da so okužene ogrske prašče privlekli celo
na Tirolsko in od tam zopet to kugo pe-
ljali nazaj na Ogrsko.

3. V ta namen je seveda treba pomno-
žiti število kontrolnih organov, da bi v vsa-
kem ogrskem komitatu ob meji bila vsaj
dva avstrijska živino-zdravnika, ki bi pre-
gledovala živino in poročala o kugi.

4. Člen 21. nagodbe sicer pravi, da
more naša vlada sicer omejiti in prepovedati
uvoz ogrske živine. V dodatnem dogovoru
pa je ta prepoved omejena le na posamezne
sodne okraje, oziroma mesta z lastnim sta-
tutom. Izključena pa je po dogovoru prepo-
ved iz celih komitativ. To se je gotovo zgo-
dilo z ozirom na dunajsko mesto in večje
konsumente.

5. Dalje določa dogovor v točki peti, da
more vlada (v tem slučaju seveda le av-
strijska) zahtevati, naj se prašiči za rejo in
in pleme izvažajo le iz neokuženih krajev,
sicer more izvoz omejiti.

Ta določba pa ostane brez pomena, ako
naša vlada ne izvršuje stroge kontrole in ako
ogrska vlada lojalno ne postopa.

6. Jako neugodna je tudi določba, da
se smejo rejni prašiči z Ogrskega uva-
žati tudi iz okuženih krajev, ako se prašiči
tukaj vsaj v osmih dneh zakoljejo. Kako
lahko je mogoče, da se ravno s takimi pra-
šiči zanese kuga v naše kraje.

7. Potrebno bi bilo, da obe vladi od
časa do časa objavljata izkaze, oziroma
poročila o kugi ne le v drugi državni po-
lovici, marveč tudi o okuženih živalih.

Dotična poročila hrani vlada v svojih
uradih.

8. Konečno naj bi vlada izplačala po-
polno odškodnino vsakemu, kateremu brez
njegove krivde za kugo poginejo živina in
prašiči ali mu jih pobijejo. Dotični večji
troški bi bili pokriti, ako vlada strogo pazi
na »ogrsko kugo.«

Danes so govorili dr. Šileny, min.
predsednik dr. pl. Körber, ki je zago-
varjal nove dogovore, Kittinger, Kubr
in dr. Menger. Nocoj utegne biti raz-
prava o tem predmetu končana. Prihodnji
teden prideta na vrsto člana glede želez-
ničnih tarifov.

Sestanek hrvatskega deželnege zboru.

Minulo soboto so napovedovali dunajski
in budimpeštanski listi dekret, s katerim se
sklicuje hrvatski deželni zbor. Tega dekreta
pa doslej še ni objavil noben uradni list,
nasprotno se pa širi govorica, ki jo vlada
sicer še zanika, da se deželnozborsko zasa-
danje sploh odloži in da bo ban iz lastne
moči, seveda popolno protipostavno, dovolil
budgetni provizorij proti naknadni dovolitvi
deželnege zboru. O tej zadevi se bo razprav-
ljalo pri današnji seji vladne stranke v de-
želnem zboru, ki pa, kakor se javlja iz za-
nesljivih virov, ni popolno edina. Če se za-
sedanje deželnege zboru sploh odloži, se
zgodi to edino le iz strahu pred opozicijo,

ki hoče na vsak način spraviti v razgovor
sedanje obupne razmere v Hrvatski. Posebno
zanimivo je to, da bodo gotovi člani vladne
stranke danes zahtevali, naj deželni zbor
zboruje v Križevcih, kjer vlada, kot
znano, preki sod.

Za in proti obstrukciji.

Ogrski vladni listi z največjo natanč-
nostjo zaznamujejo kraj, dan in uro, ko se
kak okraj ali kako mesto izjavi proti ob-
strukciji in torej za vojno predlogo. Toda
navzlic vsej svoji natančnosti niso mogli na-
šteti nič več, kot 39 okrajnih zastopov in
9 mest, ki pa seve niso govorili v imenu
prebivalstva, marveč le v svojem imenu kot
verni in poslušni slugi Szellove vlade. Mnogo
lepo statistiko pa more pokazati opozicija.
Ta navaja, da je došlo doslej z dežele v
Budimpešto že 68 deputacij, ki so protista-
rale proti vojni predlogi. Teh deputacij so
je udeležilo 22.350 mož. V peticijah je iz-
ražalo svoje opozicijske stališče 61 okrajev
in mest, 2143 občin in 114 volivnih shodov.
Te peticije nosijo skupno 196.800 podpisov.
Ljudskih shodov se je v tej zadevi vršilo
doslej 118. Poleg tega so protestirali proti
vojni predlogi slušatelji petih visokih šol.
— Takega vpeha vladna stranka ne bo
mogla kmalu pokazati.

Mej zavezniki.

Dogodki v Italiji stavljajo razmerje mej
Italijo in našo monarhijo v zelo šudno luč.
Protiaustrijske demonstracije se nadaljujejo
na vseh koncih in krajih. To, posebno pa
še nameravano potovanje kralja Viktorja
Emanuela v Pariz oziroma London, kaže,
da Italija nujno brepeni po novi zvezi in se
želi čim preje otrestiti naše zaveznice. Nad
vse zanimivo pa je naslednje poročilo iz rim-
skih poluradnih krogov: Niti minister
Morin, niti poslanik grof Nigra
nista avstrijskim oblastvom iz-
razila svojega obžalovanja nad
temi dogodki. Dotična časniška poro-
čila so neresnična. Da to vest razširja v
vladni službi stoječe časopisje in da je tako
naglo sledila prvotnim poročilom avstrijskih
vladnih organov, je silno značilno.

Volivno gibanje v Nemčiji.

Le malo tednov loči še nemške politi-
ške stranke od trenutka, ko se jim bo me-
riti v velikem volivnem boju za državni
zbor, in vendar v stari liberalni stranki še
ni opaziti nikakega pravega gibanja. Ta okol-
nost in pa notorična needinost mej voditelji
te stranke dajeta katoliškemu centru ter so-
cialni demokraciji že sedaj poročstvo, da si
ohranita vsaj dosedanje posestno stanje. Po-
sebnost needinosti so liberalci v večjih mestih.
V Monakovem so si n. pr. tako v laseh, da
bo bržkone socialna demokracija brez vsa-
kega večjega napora prišla v posest obeh
mandatov. Edino le pastori so krčevito na
delu, ker menijo, da se jim posreči ustano-
viti novo protestantsko stranko, ki naj bi na-
stopala proti odpravi znanega § 2 zakona
proti jezuitom. Sploh se bo bil boj mej cen-
trom in nasprotnimi strankami le v zname-
nju tega paragrafa. Od 397 volivnih okrajev
jih ima 146 zanesljivo večino za katoliški
centrum, vendar upajo njegovi voditelji, da
si vkljub nepopolni agitaciji od strani soci-
alne demokracije ohrani centrum v najslab-
šem slučaju vsaj sedanje posestno stanje. —
Najhujši boj se bo pa bil brezdvomno v Be-
rolinu. Vodja Singer izjavlja, da pripade soc.
demokraciji vseh šest mestnih mandatov. Le
za slučaj, da pride do kompromisa mej li-
beralci in konservativci, se ne izpolni Sin-
gerjevo prorokovanje.

Turško-bolgarska zveza?

V carigrajskih diplomatskih krogih so
silno vznemirjeni radi tajnega poslanstva
Načevića. Trdi se namreč, da ima ta od
strani kneza Ferdinanda kakor tudi od bol-
garske vlade zelo obsežna pooblastila, ki se
nanašajo ne samo na začasno pomirjenje
Makedonije, marveč tudi na ožjo politično
in vojaško zvezo Bolgarije s Turčijo, načrt,
katerega posledica bi bila razširjenje sedanje
trgovinske pogodbe v popolno mejsebojno
carinsko prostost. Govori se celo, da ni ne-
mogoča prava turško-bolgarska alianca, ki
bi imela namen, odbijati napade na Turčijo
ali Bolgarijo. Od strani sultana ter njegove
vlade bo Načevićeva naloga v toliko olaj-
šana, ker je sultan osvobodil že vse nedolžne
Bolgare, katerih število znaša le v Solunu
več sto.

Iz brzojavk.

Papeževo odlikovanje je
prejel te dni komisar zadnjega nižje-avstrij-
skega katol. shoda grof Sylva-Tarouca.
Podeljen mu je bil veliki križ reda sv. Gre-
gorija. — Konzistorij v Rimu je
baje preložen na 22. junija, ker bo neki
imenovan za kardinala tudi hišni prelat msgr.
Pericoli. Oficielno o tem še ni nič znanega.
— Nemško-italijanski brat-
stvo v Veronu je došlo včeraj 90 nemških
dijakov iz rajha, ki so jih smatrali Lahi naj-
prej za Avstrijce in insultirali, potem pa po-
zdravili kot sobojenike proti Avstriji. —

Napad na Roosevelta? Blizu že-
lezniške proge pri Lincolnu, kjer pričakujejo
dohod Roosevelta, so našli velik zavoj dina-
mita. Bil je bržkone pripravljen za napad.
— Kulturni boj v Franciji. Pri-
oria samostana oblatov v Lablachere so are-
tirali, ker je dal zazidati samostan. Mej orož-
niki in somišljeniki redovnikov je tem po-
vodom prišlo do boja, v katerem je bilo ra-
njenih več oseb. — Protiaustrijske
demonstracije v Rimu. Povodom
koncerta pred avstr. poslaništvom se je po-
javila hrupna demonstracija proti godbi, ki
je igrala odlomke iz »Lohengrina«. Prišlo
je do silno resnih spopadov mej vojaštvom,
policijo in demonstranti. Več oseb je bilo
ranjenih in aretiranih. Avstrijsko poslaništvo
je še vedno zastraženo. — Maksa Re-
gisava napadli socialisti. Na potu
k nekemu shodu so pariški socialisti napadli
znanega antisemita Regisa ter ga obdelovali
s palicami. — Mandžursko vpra-
šanje. Rusko poslaništvo v Ameriki je
dobilo iz Petrograda poročila, da izprašnje-
vanje Mandžurije stalno napreduje in da se
odhod ruskih čet dovrši v mesecu sep-
tembru.

Dnevne novice

V Ljubljani 5. junija.

O »Kmetijskem društvu« v Metliki.

Iz Metlike se nam piše: Odkar obstoji »Kme-
tjsko društvo« v Metliki, je seveda samoob-
sebi umevno, da je bil »Narod« prvi, ki je
bruhal strastne napade nanj. Prav posebno
pa mu je to društvo prirastlo k srcu od de-
cembra 1901. leta. V obrekujočih dopisih
si je dal dopisnik duška svoji jezici, ker je
društvo pridobivalo čim več na številu udov,
kateri si hočejo pomagati kolikor toliko v
gospodarskem oziru. Kmetijsko društvo samo
se je bore malo brigalo za to divjo gonjo,
marveč je šlo mirno svojo pot naprej, za-
vedajoč se svojega gospodarskega zvanja.
Oblasti, opozorjene po neprestanem buj-
skanju na to društvo, so začele preiskavati
»lumparije«, o katerih je hudobni dopisnik
sanjal in jih metal kot resnico na papir.
Tako smo v istini doživeli lansko leto pre-
iskavo od slavnega c. kr. glavarstva v Čr-
nomlju. »Slov. Narod« je pisal ob tej pri-
liki dne 7. junija m. l.: »Kaznovani kleri-
kalni kontrabantariji. Med tiste klerikalne-go-
spodarske trdnjave, ki razprostrajo svoj
žegen dr. Šusteršičevega kalibra med zape-
ljanega in nerazsodnega našega kmeta po
svojih konsumih, spada, žal, tudi belokranjsko
mestec Metlika. Tudi v Metliki gnezdi nam-
reč »Kmetijsko društvo«; ali kaki pošteniaki
so ljudje, ki to društvo vodijo, dokazuje ta-
le slučaj: V tem konzumnem društvu se je
že dalje časa uganjal humbug, da so člani
jemali na knjižnice razno blago, to pa pro-
dajali (seveda za dobiček!) nečlanom, ti so
je pa zopet — v svojo korist kajpada! —
razpečevali dalje. Razven tega pa so se po-
rabljale knjižnice tudi na druge načine. —
Te kontrabantarske manipulacije pa so prišle
slednjič na dan, in nazadnje tudi pred po-
litično kot obrtno oblast, ki je to zalo družbo
zagrabila za vrat, kakor zasluži. Črnomeljsko
okrajno glavarstvo je, kakor se nam iz za-
nesljivega vira poroča, pretekle dni »Kme-
tjsko društvo« v Metliki obsodilo v globo
200 kron zaradi gori navedenih nepoštenosti,
— dočim čaka to društvo za druge kontra-
bantarije pa tudi še od druge strani pri-
meren — curek! O tem pa seveda drugo pot!
Tako je bobnal »Narod« razven tega, da je
društvo res bilo obsojeno v globo 200 K,
zopet same laži mej svet. Kmetijskemu dru-
štvu se je pač zdelo prenizkotno, da bi od-
govarjalo na »Narodove« laži, marveč si je
izbralo drugo pot v svojo obrambo. V ta
namen je uložilo društvo po svojem vrlem
načelniku g. Matjašiču rekurz na slavno de-
želno vlado v Ljubljani proti obsodbi črno-
maljskega okrajnega glavarstva. Prošle dni
pa je naznanila deželna vlada, da je društvo
oproščeno globe, ker ni storilo društvo, da
se izrazimo po »Narodovo«, nikakih »nepo-
štenostij in kontrabantarskih manipulacij.«
Tako so nasprotniki gospodarskega združe-
vanja morali občutiti resnico reka, da pride
za veseljem tudi žalost! In veselja je bilo
mej temi ljudmi res veliko! Saj so bili
zbrani isti večer, ko je bilo »Kmetijsko dru-
štvo« obsojeno, v družbi c. kr. okrajnega
glavarja in c. kr. okrajnega komisarja, kateri
je tako imenitno obsodil društvo, v gostilni
pri Kopiniču metliški trgovci prav dobre
volje. Če se je napivalo tem povodom komu

radi obsodbe, za to nismo nikogar vprašali.
Več o tej stvari pa nočemo pisati, dasi je
nam še marsikaka ostrba pod peresom.

Dopisniku H. v »Slov. Narodu«
**pod naslovom: Kaj si vse upajo ka-
plani proti učiteljstvu.** V dopisu pod go-
renjim naslovom mi očitate, da sem 28. jan.
l. l. v prvem in petem razredu na neopra-
vičen način zamudil uro odločeno za poduk
v veronauku. Pravite, da sem se opravičil
z obhajilom v hribe, kar je resnično. Dalje
pa trdite, da nisem šel obhajati, marveč v
Soro gosp. župnika vezovat. To je gola
laž in obrekovanje. Odkar sem bil
zadnjič v Sori pri gosp. župniku, je bilo le-
tošnje šesto nedeljo po veliki noči dve
leti. Sapientij sat! S tem dopisom ste si
užgali na čelo znamenje lažnika in obreko-
valca, »Narod« je pa zopet dobil okrasek v
obliki krpe iz laži stkanec. — J. Petrič,
kaplan v škofji Loki.

Izredno odlikovanje. »Nov. Vremja«
piše, da je g. dr. Ljudevit Jenko,
velezaslužni predsednik tukajšnjega »Ruskega
krožka«, od »Slavjanskavo vospomagatelnoga
društva« v Moskvi imenovan častnim čla-
nom. To izredno odlikovanje je častno pri-
poznanje zaslug gosp. dr. Jenka. Doslej še
noben Slovenec ni dosegel tega počaščenja.
Čestitamo!

**Premembe med duhovščino na
Goriškem.** Č. g. Ivan Kren, vikarij
v Versi, gre za župnijskega upravitelja v St.
Peter ob Soči; č. g. Ulian iz Sv. Vida
ob Teru v Verso; č. g. Gratton, ka-
pelan v Fiumičelu, za vikarija v Sv. Vid;
č. g. Mosetig Peter iz sv. Petra za
kapelana v Fiumičel.

S Krka. Zadnjič je šel po listih tele-
gram, da je biskup dr. Mahnič hotel odsta-
viti župnika na Malem Lošinjju, a da se je
potegnil zanj cesarski namestnik in ga je
zato biskup pustil v službi. V zadnjem ško-
fijskem listu biskup dr. Mahnič pojasnjuje to
stvar, ki ima v resnici popolnoma drugo
lice. Na Malem Lošinjju že od leta 1892 ni
župnika. Za administratorja je bil duhovnik
C. Biskup je sedaj razpisal za župnijsko kon-
kurz. C. je pred šestimi leti delal župnijski
izpit, a ga je napravil jako slabo. Zato se-
daj ni dobil dispenze in je moral izpit po-
noviti. Pri tem drugem izpitu pa je celo
propadel in je zato umaknil prošnjo za žup-
nijo. Biskup je dal župnijo prvemu stolnemu
vikarju krškemu, ki je tudi prosil zanj in
imel dobra spridevala. Toda ta je med tem
tem obolel, resigniral in prosil pri namest-
ništvu za pokojnino. Tako je C. ostal admi-
nistrator. — In to neznanstvo zadevico so go-
tovi krogi razblinili in razbohnali po svetu
kakor da je bogve kako velepolitična stvar,
v kateri je ne brez uspeha interveniral proti
škofevemu odloku sam cesarski namestnik!

Politično društvo slovenjegraško
priredi dne 14. t. m. politično zbor-
ovanje.

Mariborski Nemci nameravajo skli-
cati shod, da se ne nastavljajo slovenski
profesorji na spodnještajerskih šolah. V »Šta-
jercu« seveda tega ne povedo, tam se le hli-
nijo nezavednim Slovincem.

— **Z Mirne na Dolenjskem** se nam
poroča: Še-le junijevo solnce je pri nas
pregnalo žalostno majniško deževje. Začet-
kom majnika se je zbudil brošč, videl na-
live in megle, pa se je v svoji postelji rajše
obrnil in na drugo stran legel. Nismo zavi-
dali hrešču njegovega spanja, pač pa žalo-
vali s ponižno trto, ki svoje grozdne na-
stavke ni smela solncu odkriti — žalovali z
žlahtnimi žitnimi stebelci, ki so se vednega
nalivanja že do grla naveličali. Pa je
zatrobil jasni junij po goricah vinsko zdra-
vico, zbudil tudi škrjanca na polju in rešil
vitko klasje preteče povodnji. Junij se je
obregnol ob našo dolino in popravil majni-
kovo zanikernost. Pretekli molk je postal
zgovoren in govori sedaj tem glasnejše. —
Če ne verjamete meni, pridite in prašajte
dolge trne mladike po Debenou, Stari gori,
Dolgi njivi itd., prašajte zdrave kosce ob
bregovih tihe Mirne, ogovorite žive plevice
— vsi vam bodo zaklicali, da je junij solnčno
zlato sklado dobro obrisal. Pozna Ave Ma-
rija še le shladi oratarjevo roso čelo, zato
ni čuda, če smo želeli binkoštnega delopusta
in razvedrila. — In res! Doli od sv. Križa
prinese neka dobra duša šop belih listkov:
Vabilo na veselico, katero
priredi dekliška Marijina
družba. . . . Dvorana velika, da bo za
vse prostora. . . . Gledali boste junaško
lice svete Neže, rimsko odločnost Simfoni-

jana, poslušali zvonski glas Klavdije, njegove soproge. — Odzvali smo se povabilu, šli smo, pa samo do naših voz, peljali se čez Tihaborj, mimo Orešnih goric do sv. Križa poleg Litije. Prišlo nas je petdesetorica, videli in slišali smo sv. Nežo (Boo Alojzija) ter jo blagorivali, občudovali Simforijana (Kotar Ivan), ploskali njegovi Klavdiji (Dermelj Franciška). — Prehitro se je zagrnul zastor za sv. Nežo, a zagrnul se je le zato, da smo čez čas zagledali Mirniško igralno osobje — ženina v irbastih hlačah, dolgih golenicah, srebrnih gumbih in kosmatem klobuku: Vrbanja Smuka s Kozjega brda (Alojzij Skarja) in njegovo ženo. Hudovali smo se Siofetu (Niko Znidaršič), ki je s svojimi dovtipi grenil Vrbanovo ženitovanjsko veselje, gledali v koš zgovorniga pota Tihleca (Ivan Marin), hvalili postrežljivost krčmarja Lipana (Ivan Rugelj), igrali nepoboljšljivost pijančka Načeta (Ivan Kralj) občudovali nastop doktor Konjederca (Anton Kelenec) ter poslušali resno pridigo patra Felicijana (Jos. Zidar). — Težko je bilo nesrečnemu Vrbanu, ko mu niso dali miru niti v domači gostilni pri Lipanu, niti po ljubljanskih ulicah, kjer so se ga policaji poprijemali. Toda nadloga nerada sama hodi. Prišla je še nesreča: Vsled prepričevalne pridige patra Felicijana se je Boštetova Jera Vrbanu zamerila in odločno je sklenil, da bo sam živel, sam umrl, pa tudi sam v nebesa šel. Videli smo dvoje lepih iger ob enem, potem vzeli slovo od marljivega gospoda predsednika Ivana Jane ter pozdravili priraditeljico prednico Marijine družbe gđ. učiteljico Amalijo Tomo. Ko smo pa odhajali, sta se v našem spominu utile cum dulci za prvenstvo prepirala.

— Vrla orožnika — ali lov za konjskimi tatovi. Iz blejskega kota, 31. majnika. Dne 22. majnika zjutraj sporočilo se je orožnikoma g. Mart. Korošec, c. kr. postajevodji na Boh. Beli, in tovarišu g. Ant. Poženel, ki sta bila že od 2. ure po noči na službenem obhodu, da sta dva cigana, eden bos, drugi gologlav, dva konja gnala po stranski poti pod Babjim zobom. Orožnika je takoj udereta za njima, ker je bil sum opravičen, da sta cigana konja ukradla. Kmalu sta dobila sled, ki je kazal čez Jelovico na Goriško. Razdalje, ki je bilo v pričetku zasledovanja med orožnikoma in oigani vsaj dve uri hoda, postajalo je sicer vedno krajše, a ker sta cigana predobro poznala pot tudi med največjim skalovjem, trajal je lov vključ temu celi dan, do 7. ure zvečer. Orožnika sta vztrajala brez vsake jedi in počitka, parkrat celo v smrtni nevarnosti, da padeta raz pečine — skozi sedemnajst ur na lovu. Ker so se slednjič cigana le prebrazilo svetle orožniške puške, pustila sta konja, da sta sama mogla laglje bežati proti italijanski meji, do katere sta imela le še par ur hoda. Konja, vredna 800 kron, pripeljali so na Boh. Belo. Bila sta ukradena dvema posestnikoma iz Noč na Koroškem. Ko sta izvedela, da so orožniki konja že 22. majnika dobili, se nista mogla načuditi, kako je to mogoče, ker sta jih na planini še le 23. majnika pogrešila in sta še le ta dan brzojavno naznanila tatvino c. kr. okrajnemu glavarstvu v Radovljici. Iz srca hvaležna orožnikoma sta odgnala svoja šarca nazaj v Gorotanj. — Tacih orožnikov bode sedaj ob gradnji železnice Gorenjska živo potrebovala.

Umrla je soproga portirja na južni železnici na Židanem Mostu gospa Marija Jant.

— Celjski slovenski odvetniki so sklenili, da zanjprej ne bodo sprejemali »ex offio« zagovorništev slovenskih obtožencev, ako bode državno pravdnitstvo izdajalo nemške obtožnice.

— Nov župan na Vranskem. V sredo, dne 27. maja prevzel je županstvo na Vranskem vrl narodnjak g. Simon Oset. Pričakovati je, da se vpelje sedaj popolnoma slovensko uradovanje pri občini!

— Prijeti roparji. Roparji, ki so zadnji čas strašili po Stajarskem in Kranjskem, so imeli svoj glavni sedež v Laškem. Njihov vohun je hodil okoli preoblečen v berača. Dne 1. junija je prišlo orožništvo člana te družbe Vincenca Vogla, katerega dolže tudi nekega umora. Dalje so prišli v Redčici pri Laškem znanega berača Franca Kolariča, ki je že pripoznal, da je bil roparjem za vohuna. Kolarič je povedal, da je bil načelnik tolpi neki Umek, sodruga pa neki Meglič in Slaneg. Vsi so imeli pri sebi pištole. Meglič in Slaneg imajo tudi že pod ključem. Sedaj še ne vedo, ali so to Kranjci ali Hrvatje. Za drugimi člani te roparske družbe pozveduje orožništvo.

— Planinski izlet. Slovensko planinsko društvo priredi v nedeljo 21. junija izlet na Krim.

— Iz Šmihela pri Pliberku nam pišejo: Vesti, katere so se zadnje dni raznesle po okolici, da se igra in veselica dne 7. junija, to je prihodnjo nedeljo, zaradi kužne bolezni ne bo vršila — so popolnoma izmišljene. Raznašal jih je le znani nemškutarski hujskač dr. Trebuhar iz Globanice — da bi s tem odvrnil nekoliko obiskovalcev.

Zavedni Slovenci bodo se pa gotovo v temvečjem številu poslužili te nenavadne veselice, ki bo edina te vrste na Koroškem. Torej na svidenje v nedeljo dne 7. junija v prijaznem — Šmihelu.

— Zmečkani otrok. V Slatini, občina Ponikva, se je igral otrok Antona Stancer na zloženih železnih drogih. Ti so se začeli valjati in so zmečkali otroka, ki je takoj izdihnil dušo.

— Plemenita dobrotnika. Poroča se nam, da je 117 otrok iz tukajšnjega Lichtenhurnovega zavoda napravilo izlet na v Jarše kjer jih je blaga zakonska dvojica g. Peter Majdič in njegova soproga ljubezljivo sprejela in bogato pogostila. Bilo je uprav ginljivo videti, kako sta plemenita dobrotnika radodarno postregla ubogi mladini in ji tako napravila vesel dan, katerega hvaležni otroci ne bodo pozabili tako kmalu.

— Prememba v službi. Okrajni žilvinozdravnik g. Iv. Rajar v Litiji je prestavljen v Kočevje. Ogled živine na živinskih prekladiščih in Litiji in Zagorju je prevzel g. višji žilvinozdravnik gosp. dr. Ignacij Paulič.

Ljubljanske novice.

»Turnarska« slavnost v Ljubljani. Kakor je iz celega programa razvidno, bo ta slavnost prav ubožna, obstoječa iz treh točk, ki se bodo vršile znotraj zidov. Od zunaj pride troje deputacij — kacic 12 do 15 mož, drugo bo pa domače turnarstvo. Zunanji gostov bo vsega skupaj okoli 100. Dovoljeno jim je baje le gibanje v prostorih.

Bolniško in podporno društvo pomočnih uradnikov je predložilo premenjena pravila deželni vladi oziroma ministrstvu v potrdjenje. Društvo šteje zdaj že 98 članov. Vpeljal je novi odbor potrebno kontrolo nad bolelimi člani, kakor obstoji ista pri okrajni bolniški blagajni. Ta kontrola je bila tem bolj potrebna, ker se je do zdaj blagajna po par članov pogostoma izkoriščala. Takim članom - pijavkam treba je odboru na prste gledati ker društvo ni tu za to, da bi pridne čebele trote redile!

Ljubljana je vsled zadnjega deževja narasla za 110 metrov nad normalom.

Ljubljana na Hrvaškem. Št. 2321/Pr. Cenjenemu uredništvu »Slovenca« v Ljubljani. Sklicuje se na § 19. tisk. zakona popravi se članek »Ljubljana na Hrvaškem« v št. 123 »Slovenca« z dne 2. junija t. l. v sledečem smislu: Ni res, da je deželna vlada stopila v ozko dotiko s policijo bana Hedervarija. Res je, da deželna vlada s hrvaško policijo radi dogodkov na Hrvaškem sploh v nobeno dotiko ni stopila. Ni res, da je policija deželne vlade angažirana pri zasledovanju gotovih (na hrvaških nemirih prizadetih oseb) in da to izvršuje tudi s tem, da je nekatere tukajšnje neljube ji osebe radi dogodkov na Hrvaškem dala pod policijsko nadzorstvo. Res je, da radi hrvaških dogodkov ni nobena oseba v celi kranjski deželi pod policijskim nadzorstvom; zategadelj so tudi dotična izvajanja o delovanju tukajšnje policije »v tej službi« do cela izmišljena. Ni res, da je bil gospod dr. Pegan na južnem kolodvoru aretiran. Res pa je, da ga je dal na južnem kolodvoru navadno službo opravljajoči policijski uradnik v svrhu zasliševanja pri vesti. — V Ljubljani, dne 3. junija 1903. — C. kr. deželni predsednik: Hein.

Ljubljana pod orožjem. Danes zvečer pride v Ljubljano 70 orožnikov, 4. batalijon 27. pešpolka bo za soboto in nedeljo pripravljen.

Promenadni koncert vojaške godbe bo danes ob 6 uri zvečer v »Zvezdi«.

Veja mu padla na glavo. Danes zjutraj se je ob Karlovi cesti na jesenu, ki stoji na posestvu Marije Ahlin, odlomila suha veja in je padla na glavo Samassovemu livariu Franu Jagru, ko je šel ravno mimo. Veja je padla tako silno na Jagra, da ga je pobila na tla in mu prebila kožo na glavi. Monter Ivan Cirman je Jagra pobral in ga spravil na policijsko stražnico, kamor so poklicali zdravnika, da je Jagra obvezal rano, na to je šel Fr. Jager sam v svoje stanovanje na Karlovske cesti št. 19.

Najstarejša služkinja v Ljubljani je brez dvojbe kuharica F. G. v kavarni g. Pua. Glasom poselskih bukvic je bila rojena leta 1777, in je toraj stara 125 let. Klub svoji visoki starosti je pa še jako krepka in izgleda kakor kako 25 letno dekle.

Drago vino. Pri nekem špeditorju na Dunajski cesti pokazalo se je pri inventiranju blaga, da manjka jeden zaboj šampanjca. Jako energični mladi gospod je dejal hlapcem: »Meni je vse jedno, zaboj se mora najti, akoravno ga iščete celo noč; čakal bom toliko časa, da najdete zaboj.« Hlapci so iskali in iskali zaboj, toda našli ga niso. Konečno se je zdelo hlapcu K. vse že preneumno in je z vso hladnokrvnostjo rekel gospodu: »Gospod, saj zastoj iščemo, saj smo vino mi spili; nesli smo zaboj z vinom v podstrežje in je spili.« »No, če je tako,« je dejal gospod, »se pa zmenimo; dam vam na izbiro: ali plačate vino, ki je vredno 90 kron, takoj, ali vas pa pustim

vse zapreti.« No, hlapci so se odločili za plačilo, in vsak je dobil 1. t. mes. 18 kron manj. Hlapci pravijo, da ne bodo šampanjca več pili.

Vojaške vaje so imeli danes zjutraj na Golovcu in v Mestnem logu infanteristi in topničarji. Slednji so v Mestnem logu streljali proti Golovcu.

Kamen v vlak. Včeraj popoldne pri postaji Brezovica je nekdo zagnal kamen v poštni vlak, ki je vozil proti Ljubljani. Kamen je na poštne vozu prebil šipo in pa del v voz, kjer je zadel poštnega uradnika v glavo.

V deželno bolnico so pripeljali kočar jevega sina Antona Matičiča iz Ivanje sela pri Rakeču. Ko je nakladal les, padlo mu je deblu na levo nogo in mu jo v kolenu zlomilo.

Pes, vreden 2000 kron je dne 28. m. m. usel neki družbi »Leonidas«. Skočil je iz vlaka in pobegnil. Pes je velik in drne barve. Kdor ga najde, dobi 25 kron nagrade.

Ponarejen denar. Neki kmet je prišel te dni v kranjsko hranilnico in hotel vložiti denar. Uradnik, ki je denar sprejel, je opazil, da je mej denarjem ponarejen bankovec za 10 kron. Bankovec so kmetu odvzeli. Kmet ne ve, kje da ga je dobil.

Razstava za obrtnike. C. kr. avstrijski muzej za umetnost in industrijo na Dunaju je otvoril danes dopoldne v veliki dvorani tukajšnjega »Mestnega doma« jako obširno in lepo razstavo umetno-obrtnih predmetov iz stroke kovinskega, lončarskega, steklarskega, mizarskega, tkalskega obrta, umetnih vezenin in risb. Razstava je odprta do 15. junija vsak dan od 10. ure zjutraj do 3. ure popoldne. Vstop je prost, a samo odraslim osebam dovoljen. Opozorjamo gg. obrtnike, da si velezanimivo razstavo ogledajo.

Naknadni vojaški nabor. Danes je bilo na vojaškem naboru 56 fantov. Izmed teh jih je bilo 19 v vojaške potrjenih.

Ponarejena pobotnica. Hlapec M. H., ki je služil pri Mariji Potočnikovi na sv. Petra cesti št. 5 in je nosil kruh v frančiškanski samostan, je šel potem, ko je iz službe pri Potočnikovi izstopil, v samostan in si dal proti pobotnici, katero je sam napravil, izplačati 12 K 67 h. Denar je zapravil.

Slaboumni Leopold Pibernik, o katerem smo včeraj poročali, da se od 24. maja s svojo 4. leta staro sestro pogreša, se je zopet vrnil domov.

Prostovoljna požarna bramba v Preserji se je prostovoljno razšla.

Matura. Pismena matura na tukajšnji I. drž. višji gimnaziji bo 8. junija, ustmena matura pa 8. julija.

Tatvina. Emilija Dralka, žena knjigovodje, stanujoča na Bleiweisovi cesti št. 8 se je včeraj popoldne odstranila od doma in šla po svojih opravilih v mesto. Ko se je proti 7. uri vrnila, je našla vrata pri svojem stanovanju, katere je bila pri odhodu zaklenila, odprta, in prišedša v sobo, je našla vse križem razmetano in omare in predale odprte. V njeni odsotnosti prišel je bil v stanovanje tat in je ukradel 2 zlata po 20 K, zlato žensko uro, 4 zlate uhane z diamanti in ametsti, 6 kron in dva zastavna listka kranjske hranilnice, s katerima so bili zastavljeni srebrni noži in vilice in zlata ženska ura. — Včeraj dopoldne je ukradla krojačeva hči M. M. v prodajalnici urarja Ivana Somnica na Sv. Petra cesti št. 16 zlat prestan z rudečim kamnom. — Mizarski vajenec J. K. je ukradel pred dnevi kuharici Mariji Klemenčič na Ambroževem trgu št. 3 iz krila katero je viselo v sobi, 1 K 70 v. — Včeraj zvečer je nekdo s silo odprl vrata pri stanovanju Neže Filipič, delavke v tobačni tovarni na Poljanski cesti št. 13 in je ukradel iz sobe 21 K 60 vinar. Tatvine je sumljivo neko dekle.

V Ameriko in nazaj. Danes ponoči se z južnega kolodvora odpeljalo 19 oseb v Ameriko. Iz Amerike je prišlo danes zjutraj 19 oseb, ki so odtod šli potem v svoje domače kraje.

Dogodki na Hrvaškem.

O konfiskaciji »Obzora« v ponedeljek se poroča iz Zagreba v terek: »Nasproti »Dionički tiskari« se nahaja kavarna »Danica«. V tej kavarni sta bila včeraj od pol 9. ure zjutraj dva detektiva. Pazila sta neprestano, kdo prihaja in odhaja iz poslopja »Dioničke tiskare«. »Obzor« izhaja vsak dan okoli 4. ali pol 5. ure popoldne. Včeraj so že pred 3. uro došli redarstveni uradniki Ozelošević, Zdenčaj, Hporčić in Mužević z vso veliko silo detektivov in do zobov oboroženih redarjev ter so po vseh vojaških pravilih blokirali vse uhode in izhode poslopja »Dioničke tiskare«. Četrte ure kasneje je prispela hitrim korakom jaka četa orožnikov in je zatvorila Gunduličevu in Marovsko ulico, torej glavna in edina prihoda k palači »Dioničke tiskare«. Mej tem je bil »Obzor« dotiskan. Čim so se otvorila vrata administracije »Obzora«, navlil je ves ta veličanstveni in nečuvni

aparati oborožene sile v administracijo ter je z orožjem v roki sekvestriral nekoliko prvih iztisov »Obzora«, ki so šele prišli iz stroja in so bili še povsem mokri. V narod ni prišlo več nego samo 20 eksemplarov. Ali še te je naša slavna in nenadkriljena policija z največjo nasilno brezobraznostjo, hujo, nego li je ona turških bašibozukov, trgala iz rok občinstva. Tudi v žepu je sezala policija in je s silo grabila iz izstih list »Obzora«.

Reški »Novi List« zatrjuje, da je gibanje proti banu Hedervariju že preslo v Bosno, kjer se tudi prebivalstvo mohamedanske vere živo zanima za dogodke na Hrvaškem.

V stanek v Zagorju. Kakor smo poročali o nemirih v Zlataru, javlja se nam danes, da je včeraj došla ena eskadrona št. 5 iz Varaždina v Mače, kjer so ljudje demoralizirali občinski dom. Znani mažaron Ivo Brajdič je od strahu pred nemiri v noči okoli 12. ure na navadnem kmetem vozu pobegnil iz Mača v bližnji grad grofice Ritter, kjer je skrit in si ne upa dalje uradovati.

Nadalje se poroča, da oni orožniki, ki so v Mihovljanih provzročili smrt dveh kmetov, došli iz Mača na mesto pijani. Nad tem okrožni predstojnik zlatarski Prikril jako besni. Za dokaz, da besni, je primer, da je v Mihovljanih stanujoči baron Fidler izvestil zlatarskega predstojnika, da je v Radoboju upor, ker so mažaroni iz Radoboja hoteli prestaviti semenj iz Radoboja v sv. Jakob. Nato je Prikril z orožniki priletel v Radoboj ter provociral narod s klici: »Kje so uporniki!« »Naj se mi pokaže eden, da mu pokažem!« Narod se je nato uprl in došlo je do tepeža. Na tak način javni organi v Hrvaški varujejo mir — s provociranjem. Narod se sestaja ponoči v gozdovih. Ponoči je bil pobit v Velikem Trgovištu in Zabuku ves kolodvor. Vojaštvo je došlo prekasno, kajti v Bistrici je imelo opraviti z uporom bistriških kmetov, ki se dvigajo proti mažaronu baronu Helembachu. Zapri so nekega kmeta, katerega so silili, naj pove imena svojih tovarišev, a kmet ni niti enega svojih tovarišev hotel izdati.

V Krapini so se nadejali mažaroni o praznikih velikih nemirov, a do tega ni prišlo, ker je bila v kraju velika sila vojaštva. Sedaj se je pa narod dvignil, ker je načelnik šel po mestu z bobnom in klical: »Krapinci bodite mirni, ne verujte opoziciji in čuvajte stare pravice grada Krapine.« In sedaj se je narod tudi ondi res prišel boriti za pravice.

V Beli ni resnica, da so kmetje napadli domačega župnika Čveka, kakor se poroča, ker župnik je opozicionalec. Kmetje so župnika samo vprašali, ako je v njegovem župnišču skrita mažarska krona in ko so dobili zagotovilo da ne, šli so naprej. Istina pa je, da je došlo do velikih nemirov pri Zlataru na gradu Zajezdi lasti mažarona Vladimira pl. Halpera, kr. komornika in poslanca mažaronske stranke. Kmetje so naskočili grad s severne strani izpod gore Ivančice. Najprej je padel strel iz puške ter so kmetje z urnebesnimi klici »Hura!« navlili na grad in razbili vsa vrata in okna ter udrli v grad, kjer so vse opustošili. Kmetje so postavili stražo okoli grada. Ko so kmetje čuli, da prihaja orožništvo, so izginili v goro ter so iz višine streljali na grad. Isto noč, ko se je to godilo na gradu Zajezdi, pobita so bila na mažaronskih stanovanjih v Zlataru okna. Občinski beležnik se je zagrozil, da bo to dal popraviti na občinski strošek. Narod se je na to vzdignil in občinski zastopniki so zaropotali v seji, da je predstojnik zagrozil celi seji, da jo bo dal zapreti. Kapelan Vukčević je bil že drugi pri sodišču zaslišan, a brez vspeha. S silo hočejo od njega izvedeti, kdo akcijo v Zlataru vodi. Čuje se, da je od državnega pravdnitstva v Zagrebu došlo na državno pravdnitstvo v Varaždinu poročilo, da aretira vse včeraj omenjene opozicionalce v Zlataru. Narod je radi tega silno ogorčen in bati se je hudih nasledkov.

Od Siska do Broda so vsi mažarski napisi razbiti.

Iz Oseka smo dobili naslednje poročilo:

Gimnazijsko ravnateljstvo je dijakom zabranilo nositi ličke čepice z napisom: »Živila Hrvatska!« (Duhovita naredba!) Oblast je došla na sled tajnemu soc.-dem. društvu v Oseku ter je radi tega pričela obširne preiskave.

V Iloku so se ponovile demonstracije in razdraženi narod je pobil vse mažarske napise, na potih ki vodijo proti Donavi.

Iz Sarajeva se poroča: V Selinju so h Mohamedancu Saliciu orožniki prišli preiskavat. To je tako razdražilo Saliciu, da je s sekiro obadva orožnika na mestu umoril. Na meji hercegovsko-črnogorski hujskajo Arnavtina vojsko, a oblasti na Hrvaškem so dobile najstrožja navodila naj na bosanski meji pazijo, da ne bi agitatorji došli v Bosno ter ondi ne napravili odpora.

V Sarajevu so se vršile hišne preiskave.

Ban je naročil svojim slugam po deželi, naj mej narodom nabirajo »zaupnice« zanj. Kljub denarju, ki bo izdan za take zaupnice, ne bo mnogo takih izjav, in nabiračem teh izjav se utegne pripetiti kaj neugodnega.

V Benetke so došli, kakor poroča »Jedinstvo«, mažaronski detektiv in urednik vladnih »Narodnih Novin«.

Glas iz Zagreba. Prejeli smo danes naslednji dopis:

Bračo Slovenci! Ocean Hedervaryjevih nasilja dieli nas: pošta i brzjavi iz Hrvatske ne polaze u Ljubljani. Zato evo ne dobivate od nas glasa! Zato ne možemo, da Vam izrečemo svoje oduševljenje, svojo ljubav, svojo hvalu, što se tako bratski zauzeste za nas.

Dodjoste nas pohoditi v bieli Zagreb. Htjeli smo Vam odkriti čuvstva duša naših; bilo nam je zabranjeno. Vas su, bračo pozvali, da ostavite Zagreb; ne znamo, kako je to djelovalo na Vas. Mislimo ipak, da ste od nas otišli s potpunim razumievanjem prilika naših odušaja hrvatskih; mislimo, da su Vam one bajonete i svjetle sablje, ona pucnjava iz revolvera i kasanje vojništva jasno pokazale sredstva, s kojima se drži Khuen na banskoj stolici, ali mislimo ujedno, da Vam je ono bio najveći dokaz ljubavi naše, zahvalnosti naše...

Ako Vam sada ne možemo iskazati osjećanja naših, ne zamjerite. Ime Vaše nosimo u našim srcima. Uz milu braću Dalmatince, koji su herojskim načinom pokazali brigu svoju za biedne Khuenove robove u Banovini, Vaše je ime svima u srcu i na ustima. Kad biste mogli čuti, što mi govorimo i kako se raspravlja o Vama u Zagrebu! Ime Slovenac danas je u nas ideal, žarka iskra, koja zapaljuje!

Ne čudite se, što niste našli naših izljeva hvale ni na shodu, ni kasnije; nijedan list i malo nepočudan ne odlazi iz Hrvatske! Iz Azije bi se laglje korespondiralo s Europom u revolucionarno doba, nego li danas iz Hrvatske sa Slovenijom!

Kad se umire vremena, kad postignemo cilj svoj, postići ga moramo, — onda ćemo pohrliti, da Vam izkažemo svu ljubav, svu hvalu svoju. Do onda rastavljena, ljubljena braćo mislite na nas, Khuenovo roblje, roblje magjarskog barbarstva.

Suznim Vas očima pozdravljamo.

Svi utamničenici šalju Vam mučeničke pozdrave!

Zagrebačke Hrvatice.

Izpred sodišča.

Izpred porotnega sodišča.

Ali si ti »tišlermajster« tako je vprašal plesarski pomočnik Miha Miklavc iz Most v četrtek zvečer 2. aprila t. l. 26 let starega oženjenega mizarskega pomočnika Antona Šiško iz Sela, ki je šel v družbi svoje žene in delavke Lize Burger na drugi strani ceste in nesel žago v roki. Začela sta besedovati, in pri karmelitskem samostanu je skočil Šiška k Miklavcu ter ga je z nekim oestro rezajočim orodjem udaril najprvo po desnem očesu in potem še dvakrat po glavi. Ker je bil Miha Miklavc že na enem očesu slep, zgubil je valed udarca po desnem očesu popolnoma vid, ker mu je oko izteklo in je tako postal za vsako delo nezmožen. Tona Šiška je bil zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe in javnega nasilstva že po enkrat, radi raznih prestopkov pa šestkrat kaznovan. Sodni dvor ga je obsodil na 5 let težke, z 1 postom na mesec poostrene ječe in na 2. aprila vsakega kazenskega leta s samotnim zaporom v tamnici in s trdim ležiščem.

Dva vrela ptička. Janez Čik, mlinar iz Leš in Marija Korbar, delavka iz Mengša, oba brez stalnega bivališča, se, kakor sama priznavata, že od meseca septembra 1902 skupaj potepata in beračita. Korbar sicer pravi, da se je preživljala s kupčijo las, kar pa ni verjetno. Da sta oba zrela ptička sledi iz tega, da je bil Čik že 37 krat, od tega 13 krat zaradi tatvine, njegova spremljavka pa 18 krat kaznovana. Dne 8. januarja t. l. sta oba obdolženca prišla v vas Trstenik, kjer sta se izdala za pogorelca in podpre prosi. Posestnik Rebolj dal jima je 6 jeternih klobas in 50 v. gotovine. Korbar je pa dobila nekaj stare obleke, o kateri pravi, da je bila tako slaba, da jo je v jarek vrgla. Obdolženca sta dobro iz veže videla, da je Rebolj iz nezaprte miznice vzel denar, in kakor Reboljev pastir pričuje, ki se je nahajal tudi takrat v veži, da je Čika videl, kako se je stegnil v sobo, ko je gospodar denar iz miznice jemal. Ko sta obdolženca odšla, šli so tudi vsi domači na delo in ni bilo razun

gospodarjevega očeta ki je v drugi sobi otroka varoval, nikogar doma. Zvečer je pa Rebolj pogrešil listino, v kateri je bilo 100 kron in poštna nakaznica za 50 kron. Obdolženca sta še tisti dan popoldne beračila pri Antonu Zaplotniku in mu vzela par novih čevljev, vrednih 8 kron. A ta je drugi dan berača zasledoval ter ju dohitel na Golniku. Ko jih je zaradi čevljev pozval na odgovor, nista hotela o tem nič vedeti, in šele ko jima je rekel, da gredo po drugi strani orožniki, mu je dal Čik čevlje nazaj. Prvo tatvino obdolženca odločno tajta, zadnje seve ne moreta, ker ju je Zaplotnik prijel. Obsojena sta bila in sicer Čik na 5 let težke ječe poostrene z 1 postom na teden, Marija Korbar pa na 2 meseca zapora; tudi se je izreklo, da se po prestani kazni oba oddasta v prisilno delavnico.

Orožniški postajevođa ukradel 800 kron. Fran Smole je Ani Hafner, kuharici na orožniški postaji v Skofji Loki, ko je ondi bil nameščen za orožniškega postajevođa, ukradel hranilnično knjižnico za 800 kron, ter jo dal Ani Božič, da je denar vzdignila. Pri današnji porotni obravnavi v Ljubljani je bil Fran Smole obsojen na 4 leta težke ječe, Ana Božič pa je bila oproščena. Pri Fr. Smoleju ki je zadnji čas bil paznik v tukajšnji jetnišnici, so smatrali za obtežilno, da je s tatvino prekršil svoje stanovske dolžnosti in s tem napravil mnogo pohujšanja.

Pri novomeških porotnih obravnavah, katere so se vršile od 25. maja naprej, obsojeni so bili sledeči zatoženci naslednje: 25. maja Hočevar Franc, 32 let star, iz Mladetiče, zaradi hudodelstva požiga na tri leta težke ječe z enim postom vsak tretji mesec. — 26. maja: Ihan Jan., 35 let star, cerkvenik v Mulavi, radi hudodelstva proti pravosti na pet let težke ječe z enim postom vsakega pol leta. — Rus Marko, 46 let star, iz Boldreža, radi požiga na deset let težke ječe s postom vsakega 25. maja. — 27. maja: Skušek Anton, 67 let star, zidar v Radečah, zaradi hudodelstva proti pravosti, je bil opročen. — Zupančič Franc iz Soteske zaradi hudodelstva proti pravosti in oskrumbe na dve leti težke ječe z enim postom vsak šesti mesec.

Porotne obravnave v Mariboru se prične 8 t. m. Na vrsto pride 8. junija Mat. Prah radi zlorabe uradne oblasti in goljufije; 9. junija Lovrenc Belec radi zlorabe uradne oblasti, poneverjenja in goljufije; 10. junija Ivan Slacek in Jožef Bresnik poslatvo in goljufija; 12. junija Franc Urh uboj in Alfred Moser goljufija in krada; 13. junija Janez Makotter uboj, Aleksander Schenk in Ana Jelovšek požig; 15. junija Jožef Salamun umor.

Telefonska in brzjavna poročila.

Hrvatske zadeve v dunajskem parlamentu.

Dunaj, 5. junija. »Slovanska zveza« je vložila v današnji seji naslednji nujni predlog z ozirom na dogodka na Hrvatskem: 1. O. kr. vlada se pozivlje, da pojasni prave vzroke, zakaj je naravnost v cesarski pisarni posredovala, da je bila odklonjena prošnja hrvatskih in slovenskih državnih ter deželnih poslancev, ki so hoteli prositi vladarja, naj bi pomilostil na smrt obsojene Hrvate in preprečil nadaljno prelihanje krvi. Tega postopanja vlade ne morejo opravičiti razlogi, ki jih je g. min. predsednik dne 26. maja navajal v zbornici. 2. O. kr. vladi se naroča, da se čimprej izvrši sodna preiskava o izgredih v Ljubljani v noči od 24. na 25. maja, in da vspeh te preiskave naznani visoki zbornici. 3. O. kr. vladi se naroča, naj v smislu člena XVIII. carinske in trgovske pogodbe z Ogrsko skrbi, da ne bodo na Ogrskem, ozir. na Hrvatskem brez sodnega sklepa v poštnih uradih odpirali pisem, kakor se sedaj godi.

Dunaj, 5. junija. »Slovanska zveza« je danes vložila nujni predlog radi hrvatskih zadev. Prvi je govoril hrvatski poslanec Borčić, nato pa ministerski predsednik Körber, ki je zopet zavzel stališče, naj se avstrijski parlament ne briga za razmere ogrske krone. Ugo-

varjal je proti temu, da bi on govoril provokatorično. Imenom Čehov je govoril poslanec Herold, ki se je odločno obračal proti vladi posebno pa proti vladinemu stališču, da nas stvari zunaj Avstrije nič ne brigajo. Opetovano vlada ni stala na tem stališču. Posebno je protestiral proti temu, da je vlada preprečila avdienco hrvatskih poslancev pri cesarju, ter je dejal, da vlada je to preprečila z neustavnim pogumom. Ves parlam. mora proti temu protestirati in ne trpeti, da bi vlada legalnim zastopnikom naroda zapirala pot k cesarju. Vlada je delala protimonarhično. Čuje se, da bodo Poljaki glasovali proti prvemu in tretjemu delu predloga, pač pa bodo glasovali za drugi del predloga, kar se tiče preiskav v Ljubljani.

Dunaj, 5. junija. Državni poslanec dr. Šusteršič in tovariši so danes vložili tri interpelacije: 1. Radi konfiskacije »Slovenca« pretekli petek; 2. radi napačnih uradnih poročil o ljubljanskih dogodkih in 3. radi aretacije dr. Pegana na južnem kolodvoru v Ljubljani.

Dunaj, 5. junija. Državni poslanec dr. Šusteršič in tovariši so vložili proti napačnim poročilom uradnega korespondenčnega urada o izgredih pred kazino interpelacijo, v kateri pravijo, da je bilo to poročilo hudo razžaljenje slovenskega prebivalstva Ljubljane.

Dunaj, 5. junija. V današnji seji državnega zbora je odgovarjal ministerski predsednik Körber tudi na interpelacijo poslanca Derschatta radi izgredov pred ljubljansko kazino. Minister je dejal, da je po verodostojnih pričah (Po katerih neki?) in po sledeh na poslopu (Kje, kod?) potrjeno, da se je na kazino enkrat ustrelilo, da pa ni potrjeno, da bi se ustrelilo trikrat. Proti sedmim osebam je preiskava, nadaljnje poizvedbe pa se še vrše.

Dunaj, 5. junija. Ban Khuen-Hedervary je bil včeraj popoldne vsprejet pri cesarju. Nato je konferiral z ministrom Kallayem in ministrom a latere ter se ob pol 7. uri podal preko Budimpešte v Zagreb.

Dunaj, 5. junija. Profesor matematike na dunajskem vseučilišču Leop. Gugenbauer je umrl.

Dunaj, 5. junija. Po brzjavnem naročilu je avstrijska vojna ladija »Wien« včeraj odplula iz solunskega pristana in dospe 10. t. m. v puljsko luko. Sedaj ni v Solunu več nobene avstrijske vojne ladije.

Budimpešta, 5. junija. Poštnega tatu Micnsa niso dobili. Za prijetje je razpisana nagrada 4000 K.

Osek, 5. V Indiji v Sirmiji je štiri ure trajal strahovit naliv s točo in napravil velikansko povodenj. Žetev je uničena. 20 hiš je razrušenih.

Kozolec (dopler) 779 2-1 na škofjskem posestvu sv. Petra pred mestje se bo v nedeljo, 7. junija popoldan ob 4. uri dražbenim potom prodal.

Šablone za sobne slike, najprejše in najlepše vzorce, imata v veliki izbiri v zalogi **BRATA EBEL** v Ljubljani, Franciškanke ulice. Vnanja naročila proti povzročju.

Praga, 5. junija. Upravni odbor svetovaelavske posojilnice je včeraj popoldne pri praškem trgovinskem sodišču vložil prošnjo za konkurz. Glavni vzrok temu je tirjatev dr. Kopeckega v znesku 70.000 K, za katero je dobil eksekucijsko dovoljenje.

Praga, 5. junija. Poslanec Klofač je zgubil včeraj omenjeno pravdo proti nekemu socialnodemokratskemu uredniku, ker je urednik dognal dokaz resnice, da je Klofač za potovanje na Balkan dobil denar od trgovinskega ministra.

Trident, 5. junija. Pri nekaterih tukajšnjih Lahih so se vršile hišne preiskave, posebno pri onih kolesarjih, ki so se mudili nedavno v Mantovi.

Milan, 5. junija. Tovarna Bigan-gari pri Bergamo se je razletela v zrak.

Dunajska borza dne 4. junija.

Skupni državni dolg v notah	100-40
Skupni državni dolg v srebru	100-20
Avstrijska zlata renta 4%	120-70
Avstrijska krona renta 4%	100-90
Avstrijska inv. renta 3 1/2%	92-95
Ogrska zlata renta 4%	120-85
Ogrska krona renta 4%	99-50
Ogrska inv. renta 3 1/2%	91-10
Avstro-ogrške bančne delnice	16-36
Kreditne delnice	686-—
London vista	239-70
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž v	117-17 1/2
20 mark	23-44
20 frankov	19-06
Italijanski bankovci	95-20
C. kr. cekini	11-28

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m, srednji zračni tlak 746.0 mm

Ura	Čas opa-sovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura po Celziju	Vetrevi.	Nebo	Puhalina v sek. v m.
4	9. zveč.	734.5	13.2	sl. svzh.	dež	
5	7. zjut.	735.5	13.3	sr. jvzh.	oblačno	18.0
6	2. popol.	735.7	17.2	sr. jvzh.	pol. obl.	

Srednja včerašnja temperatura 15.6°, normale 16.4°.

777 3-1

Kuhar se išče;

snažen in varčljiv za več oseb. Ponudbe pod št. 47 poste restante, Ljubljana

140 26-14

Umetnijski zavod za slikanje na steklo **B. ŠKARDA v Brnu.**

Izdružuje zlasti: cerkevna okna različne izvršitve, centri in strokovni svet brezplačno. Osmatrat odlikovan s prvim daril

Solnčnike 421 v največji izbiri 9-8 po najnižjih cenah priporoča **L. Mikusch** v Ljubljani, Mestni trg 15.

Kozolec (dopler) 779 2-1 na škofjskem posestvu sv. Petra pred mestje se bo v nedeljo, 7. junija popoldan ob 4. uri dražbenim potom prodal.

Šablone za sobne slike, najprejše in najlepše vzorce, imata v veliki izbiri v zalogi **BRATA EBEL** v Ljubljani, Franciškanke ulice. Vnanja naročila proti povzročju.

Menjarična delniška družba „MERCUR“ I., Wollzeile 10 in 13, Dunaj, I., Strobelsgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnih. 134 204